
Cena vzdělání UK na trhu je přes 200 tisíc, stát dává čtvrtinu

Cena vzdělání UK na trhu je přes 200 tisíc, stát dává čtvrtinu

PRAVO

21.9.2012 Právo Strana 16 Studium, autor: (jim)

REKTOR UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE VÁCLAV HAMPL ŘEKL PRAVU:

* Ministerstvo letos omezilo výdaje na počet přijatých studentů. Přijala i vaše univerzita letos méně uchazečů? Kolik?

Ministerské omezení počtů financovaných studentů nebylo plošné, nýbrž bylo částečně diferencované podle ukazatelů kvality. Proto pokles přijatých uchazečů byl na Univerzitě Karlově (UK) menší než celostátně. Přesto pokračoval trend poklesu počtu přijatých z 23 tisíc v roce 2010 přes 22 tisíc vloni po letošních necelých 21,5 tisíce korun. Pokles se netýká počtu přijatých doktorandů ani počtu zahraničních studentů.

* Změnil se v poslední době zájem o studium na vaší škole?

Počet přihlášek ke studiu je posledních několik let stabilní – kolem 65 tisíc.

* Jak se odrazily celkové úspory na vysoké školy ve výši 600 miliónů korun na hospodaření vaší univerzity?

Letošní tzv. vázání prostředků státního rozpočtu v uvedené výši se pro vysoké školy týkalo výlučně investičního financování, takže ještě dále prohloubilo deficit infrastruktury pražských vysokých škol, které nemohou svůj rozvoj financovat ze strukturálních fondů EU.

* Nakolik univerzity pomáhají s hospodařením zahraniční studenti, kteří si studium musí platit?

Na 2300 našich studentů, kteří studují na UK studijní programy v angličtině, zaplatí ročně přibližně půl miliardy korun, tj. zhruba šest procent celkového rozpočtu UK. Zatímco průměrný příspěvek státu na výuku jednoho českého studenta (nepočítaje finance na vědu) stále klesá a je pod 50 tisíc korun ročně, průměrná cena vzdělání na UK na mezinárodním trhu výrazně přesahuje 200 tisíc korun za rok.

* Co bude pro vás klíčové při jednání o reformě školství?

Především bych považoval za potřebné, aby se už konečně přestalo pseudoargumentovat tím, že to hlavní, co vysoké školy potřebují, je ústup od samosprávného autonomního k direktivnímu vnějšímu řízení. Za druhé, nejnovější zpráva OECD opět až skoro surrealisticky dokumentovala to, že zásadním problémem českého školství je dlouhodobá hluboká podfinancovanost. A to prostě nelze nijak obejít. Reformy vysokých škol také nejsou jen záležitostí změny VŠ zákona. Například jeden značně reformní element už nějakou dobu běží – tím je změna způsobu rozdělování prostředků – a nejen podle počtu studentů, ale též podle ukazatelů kvality. To je nepochybně cesta správným směrem, a já doufám, že posilování těchto parametrů bude vedeno upřímnou snahou o reálnou náročnost hodnou ambiciózních univerzit. Důležitým reformním krokem by bylo tzv. kontraktové financování čili finanční jistota pro vysoké školy přesahující horizont jednoho kalendářního roku. Důležitým tématem bude také reforma procesu akreditací. Protože stejně jako ve většině zemí, jež mohou být našim vzorem, je i zde vysokoškolské prostředí hlavním místem vědeckého bádání, je pro VŠ podstatný také vývoj systému řízení, hodnocení a financování vědy. To je v poslední době značně rozvířená agenda. Její stabilizace ve smyslu jasné perspektivy pro kvalitní vědecké týmy a instituce by zásadně prospěla.